

Opiniebijdrage

27-10-2025

Nieuwe raad of niet: stop met geld pompen in de bodemloze put van de DRU

Door Theo Wolters, inwoner van de gemeente Oude IJsselstreek

De gemeenteraad buigt zich op 30 oktober over het lot van de DRU. Maar de echte vraag is niet hoe de stichting overeind blijft – het is of de politiek eindelijk durft toe te geven dat dit project is vastgelopen.

Het DRU Industriepark in Uift is al jaren een zorgenkind. Wat ooit begon als cultureel icoon van trots en vooruitgang, is veranderd in een financieel moeras waarin gemeenschapsgeld verdwijnt zonder zicht op herstel.

En opnieuw ligt er een voorstel om de geldkraan open te draaien. Het college wil het Ourlokaal aankopen voor **€300.000**, een overbruggingskrediet van **€100.000** verstrekken, de huurschuld van **€1,2 miljoen** omzetten in een lening van twintig jaar en de jaarlijkse subsidie van **€1 miljoen** indexeren.

Deze week schreef journalist Walter Hobelman in *De Gelderse Post* dat de raad nog steeds geen knoop heeft doorgehakt. Terecht niet. Want dit voorstel lost niets op – het maskeert structureel wanbeheer met publiek geld.

Structureel falen zonder verantwoordelijkheid

De DRU leed in 2024 een verlies van **€1,2 miljoen**, waarvan **€770.000** zonder enig dekkingsplan werd uitgegeven. De huur over 2024 en 2025 is niet betaald, en de huurschuld bedraagt inmiddels meer dan **€1 miljoen**.

Een onafhankelijk rapport van adviesbureau **Mul** is glashelder: wanbeheer, gebrekkige transparantie en falende sturing. De vorige Raad van Toezicht stapte daarom collectief op.

Toch blijft de organisatie vasthouden aan luchtkastelen – een toekomstvisie zonder cijfers, zonder strategie, zonder realisme. Nieuwe toezichthouders of niet: de cultuur van onverantwoordelijkheid is niet veranderd.

Twijfel in de raad is terecht

Tijdens de commissievergadering van 16 oktober spraken raadsleden urenlang over dit hoofdpijndossier.

Zoals VVD'er **Jan Spronk** terecht stelde: “We hebben het over gemeenschapsgeld; daar mogen we niet mee gokken.”

Toch lijkt het college nog steeds te zoeken naar manieren om verlieslatende plannen te blijven financieren.

Steeds meer partijen, waaronder **PRO**, **VVD** en **ADA**, vragen zich af of doorgaan wel verstandig is zolang er geen goedgekeurde jaarrekening 2024, geen duidelijk beeld van het verlies 2025 en geen begroting 2026 ligt.

Wie dan toch miljoenen uittrekt, handelt niet zorgvuldig – maar roekeloos.

Faillissement is geen vloek, maar een kans

Sommige raadsleden noemen het woord dat jarenlang taboe was: *faillissement*.

Zoals **Richard de Lange** (ADA) in *De Gelderse Post* uitlegt: “Dat is niet zo spannend als het lijkt. De curator behartigt de belangen van schuldeisers én de culturele belangen. De boeken gaan open, en eindelijk weten we waar we aan toe zijn.”

Dat beeld wordt bevestigd door deskundigen in *De Gelderlander* van 25 oktober.

Hoogleraar faillissementsrecht **Jako van Hees** (Radboud Universiteit) stelt dat een faillissement niet alleen nadelen heeft: “Je kan met een schone lei beginnen.”

Curator **Eef Steentjes** (Juust Advocaten) voegt daaraan toe dat juist in een vastgelopen situatie een doorstart via faillissement verstandig kan zijn — mits goed voorbereid.

Hun analyse is helder: een faillissement is geen vloek, maar een herstartmoment.

Zodra een curator het roer overneemt, komt er eindelijk transparantie: wie zijn de schuldeisers, wat is er werkelijk misgegaan, en wat is er nog te redden?

Zolang de gemeente blijft bijstorten zonder dat inzicht, blijft het wantrouwen bestaan — en verdwijnen miljoenen zonder dat iemand precies weet waarheen.

Juridisch risico genegeerd

Volgens staatssteunexpert **prof. mr. Pieter Kuypers** is de gemeentelijke steun bovendien mogelijk in strijd met Europese regels.

De DRU voert ook commerciële activiteiten uit, zoals horeca en vastgoedbeheer. Daardoor vervalt de vrijstelling voor culturele subsidies.

Zonder melding bij de Europese Commissie kan deze steun juridisch onhoudbaar blijken – een risico dat de gemeente niet mag negeren.

Tijd voor bestuurlijke moed

De gemeenteraad staat nu voor een duidelijke keuze:

1. Blijven we gemeenschapsgeld pompen in een falende organisatie?
2. Of kiezen we eindelijk voor openheid, verantwoordelijkheid en een nieuw begin?

Een raad die op 30 oktober instemt met dit plan zonder onafhankelijke toetsing, kiest bewust voor financieel risico en bestuurlijke blindheid.

De inwoners van Oude IJsselstreek verdienen beter dan een nieuwe zak geld voor dezelfde oude fouten.

Bestuurlijke moed betekent: durven stoppen – en eindelijk eerlijk worden.

Bronnen

Walter Hobelman, *De Gelderse Post*, 21 oktober 2025;

Monique Rademaker, *De Gelderlander*, 25 oktober 2025;

Adviesbureau Mul; prof. mr. Pieter Kuypers.

Aan: Griffie Gemeente Oude IJsselstreek

Van: Theo Wolters, inwoner van de gemeente Oude IJsselstreek

Datum: 28 oktober 2025

Onderwerp: Vragen aan het college naar aanleiding van mijn schrijven van 27 oktober over de DRU

Geachte griffier,

Naar aanleiding van mijn schrijven van 27 oktober 2025 over de financiële en bestuurlijke situatie van de DRU, en ter voorbereiding van de voorgenomen besluitvorming op **30 oktober 2025**, verzoek ik u vriendelijk om mijn vragen formeel op te nemen in het dossier en door te geleiden naar het college en raadsleden.

1. Ourlokaal-financiering

- 1.1 Hoe wordt de aankoop van het Ourlokaal (€300.000) en het overbruggingskrediet (€100.000) gefinancierd?
- 1.2 Zijn de onderhouds- en exploitatiekosten volledig in beeld en geborgd binnen de gemeentelijke begroting?
- 1.3 Wie zal het Ourlokaal beheren en welke afspraken bestaan over toezicht, verantwoording en risicoverdeling?

2. Huurschuld en lening

- 2.1 Hoe wordt de omzetting van de huurschuld van €1,2 miljoen in een lening van twintig jaar juridisch en financieel verantwoord?
- 2.2 Welke garanties bestaan dat toekomstige verliezen niet opnieuw door de gemeente worden gedragen?

3. Transparantie en jaarrekeningen

- 3.1 Waarom wordt er gemeenschapsgeld verstrekt zonder goedgekeurde jaarrekening 2024, overzicht van verlies 2025 en begroting 2026?
- 3.2 Welke maatregelen zijn genomen om structureel wanbeheer en gebrekkige sturing te voorkomen?

4. Juridisch risico en staatssteun

- 4.1 Is onderzocht of de gemeentelijke steun aan de DRU in lijn is met Europese staatssteunregels, gezien de commerciële activiteiten?
- 4.2 Zo ja, wat is de uitkomst en welke maatregelen zijn genomen om risico's te beperken?

5. Alternatieve scenario's

- 5.1 Is een faillissement of doorstart onder toezicht van een curator onderzocht?
- 5.2 Wat zijn de concrete voor- en nadelen van een dergelijk scenario vergeleken met doorgaan met nieuwe investeringen?

Ik verzoek de griffie vriendelijk om deze vragen schriftelijk door te geleiden naar het college en een reactie in de raad te faciliteren, zodat er volledig inzicht is in risico's, kosten en verantwoordelijkheden.

Met vriendelijke groet,

Theo Wolters
Industrieweg 94
7061 AV Terborg

Geachte heer Wolters, beste Theo,

Hierbij een reactie op jouw opiniestuk: “Nieuwe raad of niet: stop met geld pompen in de bodemloze put van de DRU”. Ik doe dat met een ietwat andere insteek, namelijk: “waarom het wél verantwoord is om te blijven investeren in de DRU”. Vooral met oog voor nuance en tegen de toon van het opiniestuk.

Ik begin met te stellen dat De DRU is geen bodemloze put is, maar juist een fundament voor onze samenleving. De oproep om te stoppen met investeren in de DRU klinkt krachtig, maar mist context en visie. Natuurlijk moeten we kritisch zijn op het financieel beheer, maar wie de DRU afdoet als een “bodemloze put”, miskent de maatschappelijke, culturele en economische waarde die het complex al bijna twintig jaar heeft voor de hele gemeente Oude IJsselstreek.

1. De DRU is méér dan een gebouw

De DRU is geen bedrijf dat winst moet maken, maar een maatschappelijke voorziening die de samenhang in onze gemeente versterkt. Van concerten, filmvoorstellingen en theatervoorstellingen tot onderwijsprojecten, maatschappelijke initiatieven en sociale ontmoetingen — het DRU Industriepark is het kloppend hart van de regio. Sluiting of faillissement betekent niet “een frisse start”, maar het wegvallen van een ontmoetingsplek waar duizenden inwoners jaarlijks samenkomen.

2. Investeren is geen verspilling, maar behoud van waarde

De gemeente heeft door de jaren heen fors geïnvesteerd in de herontwikkeling van het voormalige fabrieksterrein. Die investering heeft het gebied van Ulft en omgeving juist nieuw leven ingeblazen: nieuwe bedrijven, woningen, horeca en toerisme floreren dankzij de uitstraling van het DRU-complex. Wie nu stopt met ondersteunen, riskeert dat twintig jaar gebiedsontwikkeling in één klap verdampt. Een faillissement zou leiden tot leegstand, ontslagen en schadeclaims, en tast het imago van de gemeente aan als betrouwbare partner voor cultuur en ondernemers.

3. Kritiek is terecht – maar herstel is gaande

Het advies van bureau Mul was pijnlijk maar nodig. En juist die openheid maakt herstel mogelijk. Er is inmiddels een nieuwe Raad van Toezicht, er wordt gewerkt aan professionalisering van de organisatie, en er ligt een meerjarenplan met duidelijkere financiële kaders. Kortom: er wordt verantwoordelijkheid genomen. De politiek moet dat proces niet afstraffen, maar begeleiden met duidelijke voorwaarden en toezicht. Verantwoord investeren is iets anders dan “geld over de schutting gooien”.

4. Gemeenschapsgeld hoort óók naar gemeenschapswaarde te gaan

Een gemeente is er niet alleen om wegen te onderhouden of begrotingen sluitend te maken, maar ook om cultuur, identiteit en leefbaarheid te bewaken. Elke euro die naar de DRU gaat, komt terug in maatschappelijke waarde: in educatie, welzijn, vrijwilligerswerk, cultuurparticipatie en aantrekkingskracht voor inwoners en bedrijven. Een faillissement mag dan “zakelijk aantrekkelijk” lijken, maar het is sociaal desastreus.

5. Kies voor herstel, niet voor afbraak

Bestuurlijke moed is niet stoppen, maar durven herstellen. Een faillissement is geen wondermiddel — het is een noodrem. Wie die nu aantrekt, brengt niet alleen schade toe aan een organisatie, maar aan de hele gemeenschap die er gebruik van maakt. Juist nu is het moment om te kiezen voor transparantie, vernieuwing en toekomstbestendig beleid, mét behoud van het culturele hart van onze regio.

Kortom:

De DRU is niet het probleem, maar een deel van de oplossing — voor leefbaarheid, cultuur en economische kracht in Oude IJsselstreek. Stoppen is eenvoudig. Herstellen vergt moed. Laten we die moed tonen.

Met vriendelijke en cultureler groeten,

Ton Menke

Notitie voor de gemeenteraad – DRU Industriepark

Datum: 29 oktober 2025

Van: Theo Wolters

Aan: Gemeenteraad Oude IJsselstreek

Via: Griffie- Oude IJsselstreek

Samenvatting

Naar aanleiding van een schrijven van de heer T. Menke (PVDA) inzake het DRU Industriepark, heb ik op 29 oktober 2025 een reactie verzonden aan de heer Menke en mevrouw W. Oort-Löwenthal. Met deze notitie wil ik mijn reactie tevens onder de aandacht brengen van de gemeenteraad, zodat beide stukken kunnen worden betrokken bij de besluitvorming tijdens de raadsvergadering van 30 oktober 2025.

Toelichting

Op 28 oktober 2025 heb ik een schrijven ontvangen van de heer T. Menke (PVDA) betreffende het DRU Industriepark. Op 29 oktober 2025 heb ik hetzelfde bericht nogmaals ontvangen via mevrouw W. Oort-Löwenthal.

Op diezelfde dag, 29 oktober, heb ik mijn reactie op dit schrijven aan zowel de heer Menke als mevrouw Oort-Löwenthal toegezonden. Met deze notitie breng ik mijn reactie tevens onder de aandacht van de gemeenteraad.

Ik verzoek de griffie mijn reactie, samen met het oorspronkelijke schrijven van de heer Menke, te verspreiden onder de raadsleden, zodat deze stukken kunnen worden betrokken bij de besluitvorming over het DRU Industriepark tijdens de raadsvergadering van 30 oktober 2025.

Bijlagen

1. Reactie van Theo Wolters d.d. 29 oktober 2025
2. Schrijven van de heer T. Menke (PVDA) d.d. 28 oktober 2025

Bij voorbaat dank voor uw medewerking.

Met vriendelijke groet,
Theo Wolters
Industrieweg 94
7064 AV Terborg

Wie moet verwart met blindheid, verspilt gemeenschapsgeld

Door **Theo Wolters**, inwoner van de gemeente Oude IJsselstreek

Deze bijdrage is een reactie op het schrijven van de heer Ton Menke, waarin hij betoogt dat het “verantwoord is om te blijven investeren in de DRU”.

Juist omdat de heer Ton Menke één van de kartrekkers was bij de totstandkoming van het DRU Industriepark, weegt zijn mening zwaar — maar maakt zijn redenering ook des te pijnlijker. Want wie de geschiedenis van dit project kent, zou eerlijk moeten erkennen dat het fundament inmiddels is gaan rotten.

Er is moed voor nodig om door te gaan, zegt men. Maar soms is er juist moed nodig om te **stoppen**. De DRU is geen kloppend hart meer van onze samenleving, maar een financieel infarct dat de gemeente al jaren verzwakt.

Wie durft te beweren dat “investeren geen verspilling is”, negeert dat er inmiddels **miljoenen euro’s gemeenschapsgeld** zijn verdwenen zonder structureel herstel. Dat is geen investeren, dat is **rekening doorschuiven** – een strategie die politici geruststelt, maar inwoners opzadelt met de gevolgen.

De verdediging dat de DRU “geen bedrijf is dat winst moet maken” klopt, maar het **is wél een organisatie die verantwoordelijkheid moet dragen**. En die verantwoordelijkheid is jarenlang niet genomen.

Het rapport van bureau Mul spreekt van wanbeheer, de huur is niet betaald, de schulden blijven groeien – en toch wordt er weer met open hand richting gemeente gekeken. Dat is geen cultuurbeleid, dat is **subsidieverslaving**.

En dan het nieuwste plan: de gemeente wil **voor €300.000 het Ourlokaal aankopen**, én daarbovenop een **lening van €100.000 verstrekken**. Maar waar komt dat geld vandaan? Wordt dit betaald uit de algemene reserve, uit bezuinigingen elders, of via nieuwe schulden? **Zijn de onderhoudskosten meegerekend?**

En vooral: **wie gaat het Ourlokaal beheren zodra de gemeente het bezit?**

Als dat opnieuw de DRU is, praten we niet over **investeren**, maar over **indirecte staatssteun** – **juridisch riskant**, gezien de commerciële activiteiten van de stichting.

De politiek verschuilt zich ondertussen achter mooie woorden als “leefbaarheid” en “gemeenschapswaarde”, terwijl de cijfers bloedrood kleuren.

Bestuurlijke moed is niet het volhouden van een mislukt experiment, maar het durven stoppen als herstel alleen nog op papier bestaat.

Een faillissement is geen vloek, maar een **resetknop**.

Het opent eindelijk de boeken, maakt ruimte voor transparantie en biedt de kans om iets nieuws en gezonds op te bouwen. Dat is eerlijker tegenover inwoners én tegenover de vrijwilligers die jarenlang hun tijd en energie hebben gestoken in een organisatie die door slecht bestuur is uitgehold.

De gemeenteraad van 30 oktober heeft nu één taak: **niet opnieuw geld in een lekke boot gieten**, maar eerst de romp inspecteren.

Pas als duidelijk is wat er écht mis is, kan de politiek besluiten of de DRU nog toekomst heeft – en tegen welke prijs.

De inwoners van Oude IJsselstreek hebben recht op die eerlijkheid.

Wie dat durft, toont pas echt bestuurlijke moed.